DIOCESE OF TIRUNELVELI

BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH

PUNE

பெதஸ்தா பேசுகிறது

GOD'S PROMISE FOR THIS MONTH

"தன் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான் பிழைப்பான்."

ஆபகூக் 2:4

MESSAGE FOR THE MONTH

Blessing in the name of the Lord Almighty and Savior Jesus Christ. With our oneness the Church is growing day by day and we were able to celebrate "Men's Fellowship Sunday", I thank God for all the grace he is showering on us.

This month's program:

- 1st Advent Sunday (26th Nov) – Needy Home Visit

Your valuable participation is required, come and be blessed.

This month we will mediate on the verse which brought reformation through Martin Luther

***"The just shall live by faith"* (Habakkuk 2:4; Romans 1:17; Galatians 3:11; Hebrews 10:38)"**

How can you walk by faith?

Like to highlight a formula **ATTAR**

- **A**dmit you can do nothing without God (John 15:5).
  Admit that you need God's help to focus and be engaged. It might be helpful to cast all present anxieties on him before you begin your study (1 Peter 5:6–7).

- **T**hank God for his provision and goodness (Psalm 106:1).
  Thank God for his word and for meeting you whether you feel like it was especially rich or not.

- **T**rust on promise he has given (2 Chronicles 20:20).
  Trust on promise. In this case, Paul's words to Timothy may be helpful: "Think over what I say, for the Lord will give you understanding in everything" (2 Timothy 2:7).

- **A**ct to do whatever God is calling me to do (Philippians 2:12–13).
  Act by prayerfully reading, thinking, and meditating on truth.

- **R**equest /pray for help (Psalm 50:15)
  Request / Pray for help to not only understand God's word, but to be obedient to it (James 1:22).

DIOCESE OF TIRUNELVELI

BETHESDA C.S.I. TAMIL CHURCH

PUNE

STORY FOR THE MONTH

Martin Luther (1483 – 1546) : Father of Protestant Reformation

Luther was a German theologian whose writings inspired the Protestant Reformation.

Martin Luther was born on 10 November 1483 in Eisleben. His father was a copper miner. Luther studied at the University of Erfurt and in 1505 decided to join a monastic order, becoming an Augustinian friar. He was ordained in 1507, began teaching at the University of Wittenberg and in 1512 was made a doctor of Theology. In 1510 he visited Rome on behalf of a number of Augustinian monasteries, and was appalled by the corruption he found there.

Luther became increasingly angry about the clergy selling 'indulgences' - promised remission from punishments for sin, either for someone still living or for one who had died and was believed to be in purgatory. On 31 October 1517, he published his '95 Theses', attacking papal abuses and the sale of indulgences.

Luther had come to believe that Christians are saved through faith and not through their own efforts. This turned him against many of the major teachings of the Catholic Church. In 1519 -1520, he wrote a series of pamphlets developing his ideas - 'On Christian Liberty', 'On the Freedom of a Christian Man', 'To the Christian Nobility' and 'On the Babylonian Captivity of the Church'. Thanks to the printing press, Luther's '95 Theses' and his other writings spread quickly through Europe.

In January 1521, the Pope Leo X excommunicated Luther. He was then summoned to appear at the Diet of Worms, an assembly of the Holy Roman Empire. He refused to recant and Emperor Charles V declared him an outlaw and a heretic. Luther went into hiding at Wartburg Castle. In 1522, he returned to Wittenberg and in 1525 married Katharina von Bora, a former nun, with whom he had six children.

Luther then became involved in the controversy surrounding the Peasants War (1524 - 1526), the leaders of which had used Luther's arguments to justify their revolt. He rejected their demands and upheld the right of the authorities to suppress the revolt, which lost him many supporters.

In 1534, Luther published a complete translation of the bible into German, underlining his belief that people should be able to read it in their own language. The translation contributed significantly to the spread and development of the German language.

Luther's influence spread across northern and eastern Europe and his fame made Wittenberg an intellectual centre. In his final years he wrote polemics against the Jews, the papacy and the Anabaptists, a radical wing of the reforming movement.

Luther died on 18 February 1546 in Eisleben.

BIRTH OF A SONG

(Dr. John Mason Neale – “Art Thou Weary, Art Thou Languid*”)*

This hymn was written by John Mason Neale.

In 1840 Neale became a minister of the Church of England. He was a man of mystical temperament, and his practices were so close to Roman Catholicism that he aroused much popular prejudice. At one time he was attacked by a mob as he was attending the funeral of one of the sisters of St. Margaret.

Dr. Neale was particularly fond of the songs of the old monks written in Greek and Latin, and he did more than anyone else to make them known to the present world.

The hymn, *Art thou weary, art thou languid*, is a translation from the Greek of St. Stephen the Sabaite, who was a monk who lived near Bethlehem, overlooking the Dead Sea. The monk, who was born in 725 A.D., was placed in that solitary monastery at the age of ten years by his uncle, and left there for fifty years. He died in 794. Here is the beautiful hymn that he wrote:

Art Thou Weary, Art Thou Languid

(1) Art thou weary, art thou languid,
Art thou sore distrest?
“Come to Me,” saith One, “and coming
Be at rest!”

(2) Hath He marks to lead me to Him,
If He be my Guide?
“In His Feet and Hands are Wound-prints,
And His Side.”

(3) Hath He diadem as Monarch
That His Brow adorns?
“Yea, a Crown, in very surety,
But of thorns.”

(4) If I find Him, if I follow,
What His guerdon here?
“Many a sorrow, many a labour,
Many a tear.”

(5) If I still hold closely to Him,
What hath He at last?
“Sorrow vanquish’d, labour ended,
Jordan past.”

(6) If I ask Him to receive me,
Will He say me nay?
“Not till earth, and not till Heav’n
Pass away.”

(7) Finding, following, keeping, struggling,
Is He sure to bless?
“Angels, Martyrs, Prophets, Virgins,
Answer, Yes!”

ARTICLES FOR THE MONTH

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டுவதற்காக அருளப்பட்ட வரங்கள்

- சகரியா பூணன்

ஆவியின் வரங்களைக் குறித்து நாம் 1கொரிந்தியர் 12 -ஆம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கிறோம். இவ்வரங்களெல்லாம் ஒரு ஸ்தல சபையானது, அதாவது ஒரு ஸ்தலத்திலுள்ள கிறிஸ்துவின் சரீரமானது, எப்படி இயங்க வேண்டும் என்பதுடன் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டுப் பேசப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் இவை அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் கட்டுவதற்காகவே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அறியாமலேயே, இவ்வரங்களைக் குறித்து யோசிக்கிற அநேகக் கிறிஸ்தவர்கள் உண்டு. ஆதலால் அவர்கள் வழிவிலகிவிடுகிறார்கள். நாம் இன்னும் சிறப்பாய் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகவே, இந்த ஆவிக்குரிய வரங்களை நாட வேண்டும் (லூக்கா 11 :5-13). இந்த

அதிகாரத்தின் முதல் பகுதியை (வரங்கள் சம்பந்தப்பட்டவை) வலியுறுத்துகிற அநேகர், அதன் இரண்டாம் பகுதியை (கிறிஸ்துவின் சரீரம் சம்பந்தப்பட்டது) வலியுறுத்துவது இல்லை. மற்றவர்கள் இரண்டாம் பகுதியை வலியுறுத்திவிட்டு, முதல் பகுதியை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு விடுகின்றனர். இவர்கள் யாவரும், 11 -ஆம் அதிகாரத்தின் இரண்டாவது பகுதியை வலியுறுத்திவிட்டு, முதலாவது பகுதிக்குக் (இன்றைய காலக்கட்டத்தில் இவையெல்லாம் நமக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லி) கீழ்ப்படியாமல் இருப்பவர்களைப் போலவே உள்ளனர்.

நீங்கள் ஆவிக்குரிய வரங்களைச் சரியாகப் பிரயோகிப்பது எப்படி என்பதை அறிந்து கொள்ள விரும்பினால், அவ்வரங்களெல்லாம் பிறருக்கு ஊழியம் செய்வதற்காகவும், ஒரு ஸ்தல சபையைக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் வெளிப்பாடாகக் கட்டுவதற்காகவும் தரப்பட்டவை என்ற கோணத்திலேயே எப்பொழுதும் பார்க்க வேண்டும். 1கொரிந்தியர் 12:13-ல், பவுல், “நாம்” என்னும் வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக, உலகளாவிய கிறிஸ்துவின் சரீரம் என்று குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் 1கொரிந்தியர் 12:27-ல், “நீங்களே கிறிஸ்துவின் சரீரம்” என்று சொல்வதன் மூலமாக, அது ஓர் இடத்தில் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் வெளிப்பாடாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில், ஆவியின் வரங்களனைத்தும், நம்முடைய உடலின் உறுப்புகள் இயங்குவதற்கு ஒப்பாக உள்ளன. சரீரத்திலே, காது அல்லது கண் போன்ற உறுப்புகளைப் போல முக்கியத்துவம் வாய்ந்த உறுப்பினராக தாங்கள் இருக்க வேண்டுமென எவரும் விரும்பக்கூடாது. *“சரீரம் முழுவதும் கண்ணானால், செவி எங்கே? அது முழுவதும் செவியானால், மோப்பம் எங்கே?”* (1கொரி 12:17). ஒரு மூக்கு இருப்பதும் அவசியமாகும். எனவே, நாம் இன்னொருவருடைய வரத்தை பெற்றிருக்க வேண்டுமென விரும்பக் கூடாது. கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில், யார் கண்ணாக இருக்க வேண்டும், யார் நாவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை தேவனேதான் தீர்மானிக்கிறார். நீங்கள் வெளியிலே தெரிகிற ஒரு நாவாக இருப்பதை அவர் விரும்பாமல், கண்ணுக்குத் தெரியாத ஓர் இருதயமாகவோ, அல்லது கல்லீரலாகவோ, அல்லது சிறுநீரகமாகவோ இருக்க வேண்டுமென அவர் விரும்பலாம். ஆனால் கண்ணுக்குத் தெரியாத இந்த உறுப்புகளெல்லாம் மிக முக்கியமான பணியை ஆற்றுகின்றன. நம்முடைய மனித உடலில், உள்ளங்கால் போன்ற உறுப்புகள், கரடுமுரடான பணிகளைச் செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கண் போன்ற உறுப்புகள் மிகவும் பெலவீனமானதாகவும், வெகு உணர்வு மிக்கதாகவும், எளிதில் காயமடைந்துவிடுவதாகவும் உள்ளன. ஒரு சிறு தூசி நம்முடைய கண்ணுக்குள் சென்றுவிட்டாலும், அது நம்மைத் தொடர்ந்து தொந்தரவு செய்வதாக மாறிவிடுகின்றது. ஆனால் நம்முடைய பாதங்கள் முழுவதும் தூசி மூடியிருந்தாலும், அது நம்மை பாதிப்பதில்லை. சில உறுப்புகள் கவர்ச்சி மிக்கவையாக இருக்க, வேறு சில உறுப்புகளோ அந்தளவிற்கு கவர்ச்சியாக இருப்பதில்லை. ஆகவே நாம் அவற்றை மறைத்துக் கொள்கிறோம்.

சபையிலும், பிரசங்கிப்பவரைப் போன்ற ஒரு சிலர் அடிக்கடி மேடைக்கு வருவதால், அவர்கள் அதிகமாக வெளியிலே தெரிபவர்களாக உள்ளனர். நாம் அவரை நாவைப் போன்றவர் என்று சொல்லலாம். ஆனால் சரீரத்திலே பெரும்பாலானவர்கள் மேடைக்கு வருவதில்லை. ஆனால் அவர்கள் பிரசங்கியாருக்காக அந்தரங்கத்தில் அதிகமாக “ஜெபிப்பவர்களாக” இருக்க முடியும். அவர்கள் பேசுகிற வாயிற்கு இரத்தத்தைச் செலுத்தும் இருதயத்தைப் போன்றவர்கள் ஆவர். இரு உறுப்புகளுமே சம முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகும். இருதயம் இரத்தத்தைச்

செலுத்தவில்லையானால், வாயால் பேச முடியாது. ஆனால் அதே சமயம், வாயானது நன்றாகத் திறந்து, உணவை உட்கொள்ளாத பட்சத்தில், இருதயம் இறந்துவிடும். இருதயம் வாயையும், வாய் இருதயத்தையும் சார்ந்துள்ளன. ஆதலால் ஆவியின் வரங்களில் நீங்கள் எதைப் பெற்றிருந்தாலும், உங்களுக்கு உங்களுடைய சகோதரன் தேவை, உங்கள் சகோதரனுக்கு நீங்கள் தேவை. அந்தச் சகோதரன் யாருடைய கண்ணுக்கும் தெரியாமலும், பாராட்டப்படாமலும் இருதயத்தைப் போலிருக்க, நீங்களோ, எல்லாருக்கும் தெரிகிற கண்ணைப் போன்ற அல்லது கையைப் போன்ற சகோதரனாக இருக்கலாம்.

ஆவியின் வரங்கள் பலவாக இருப்பினும், அவற்றிற்கிடையே எவ்விதப் போட்டிகளும் இல்லாமல், ஒத்துழைப்பு மாத்திரமே இருக்கின்றது. ஒருவன் அப்போஸ்தலனாகவும், வேறொருவன் தீர்க்கதரிசியாகவும் இருக்கக்கூடும் (1கொ◌ா◌ி. 12:28). ஒருவன் பாஷையில் பேசுகிறவனாகவும், வேறொருவன் குணமாக்கும் வரத்தை உடையவனாகவும் இருக்கக்கூடும். ஆனால் எல்லாருமே சம அளவு தேவைப்படுகிறவர்களாகவே இருக்கின்றனர். எவருக்கும் இன்னொருவரது வரம் தேவையில்லை. ஆனால் எவரும் இன்னொருவரிடம், "நீ எனக்கு வேண்டியதில்லை. நானே எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்வேன்" (1கொ◌ா◌ி. 12:21) என்று சொல்லிவிட முடியாது.

எப்போதாவது உங்களுடைய இடது கையானது வலது கையைப் பார்த்துப் பொறாமைப்பட்டதுண்டா? முக்கியமான கடிதங்களை எழுதுவதும், காசோலைகளில் கையொப்பமிடுவதுமான பணிகளை உங்களது வலது கை செய்கின்றது. ஆனால் உங்களது இடது கை எப்பொழுதாவது வலதுகை மீது பொறாமை கொண்டு, "வலது கைதான் எப்போதுமே முக்கியமான பணிகளையெல்லாம் செய்கின்றது. எனக்கு எந்த ஒரு முக்கியமான பணியுமே கிடைப்பதில்லை" என்று சொல்லியதுண்டா? ஒருவேளை உங்களது வலது கையில் காயமேற்பட்டு, மாவு கட்டுப் போடப்பட்டுள்ளது என வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது இடது கையானது, "ஆஹா! முக்கியமான வேலைகளைச் செய்ய நல்ல சமயம் வாய்த்துவிட்டது" என்று சொல்லுமா? காசோலையில் இடது கையானது கையொப்பமிட்டால், அது வலது கையொப்பதை போலிராது. ஆகவே அது வங்கியில் செல்லாமற் போய்விடும். அப்படியானால், உங்களுடைய இடதுகை என்னதான் செய்யும்? அது வலது கை சீக்கிரத்தில் பழைய நிலைக்குத் திரும்பி, காசோலையில் கையொப்பமிட எல்லாவித உதவிகளையும் செய்து, அதற்கு உறுதுணையாய் இருக்கும். இவ்வண்ணமாகத்தான் கிறிஸ்துவின் சரீரமானது இயங்க வேண்டும். உங்களைவிட அதிக வரம் பெற்ற ஒரு சகோதரனை நீங்கள் காணும்போது, நீங்கள் எவ்வளவுதான் கடினமாக உழைத்தாலும், அவரது ஊழியத்திற்கு நிகராக முடியாது. ஏனெனில் அவருக்கு அந்த ஊழியம் தேவனால் தரப்பட்டதாகும். சரீரத்தில் ஓர் அவயவம் (வலதுகை) எல்லாக் காசோலைகளிலும் கையொப்பமிட்டால், அதுவே போதுமானதாகும். எங்கெல்லாம் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் பொறாமையும், போட்டியும் தலையெடுக்குமானால், அங்குள்ள விசுவாசிகள் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் காணவில்லை என்பதே அதற்கான காரணமாகும்.

சில சமயங்களில் ஜனங்கள் என்னிடம், "சகரியா பூனன் சகோதரரே, நீங்கள் ஏன் எப்போதுமே, பரிசுத்தத்தைப் பற்றியும், சரீரத்தின் சமநிலை பற்றியுமே வலியுறுத்தி பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டிருக்கின்றனர்.

நானும் அவர்களிடத்தில், “சிறுநீரகமானது ஏன் எப்போதுமே இரத்த ஓட்டத்தைச் சுத்திகரித்து, அதிலுள்ள வேதிப் பொருட்களைச் சமநிலைப்படுத்தும் பணியை மாத்திரமே மேற்கொண்டு, வேறெந்த பணியையும் செய்யாமல் இருக்கின்றது?” என்று ஒரு பதில் கேள்வி மூலமாக அவர்களுக்கு விடையளிக்கிறேன். ஏனெனில் அதற்கு தேவன் தந்த பணி அதுவாகும். அது செய்வது உடலின் முழுமையான வேலையாக இல்லாவிட்டாலும், அதனுடைய பணியானது முக்கியமான ஒன்றாகும். உங்களுடைய சிறுநீரகங்கள் செயலிழந்து விட்டால், உங்களுக்கு மரணமேற்படும். அதே வேளையில் சிறுநீரகமானது கை, வாய் ஆகியவற்றின் உதவியின்றி, எதுவும் செய்ய முடியாது. நாம் ஒருவருக்கொருவர் தேவைப்படுகிறோம். சுவிசேஷ ஊழியம் என்பது, கையானது ஓர் உருளைக் கிழங்கை எடுத்து, வாயினுள் போடுவதைப் போல, ஒரு அவிசுவாசியைக் கிறிஸ்துவிடம் கொண்டு வருவதற்கு ஒப்பாகும். ஆனால் அது போதுமா? இல்லை. ஓர் அவிசுவாசி கிறிஸ்துவிடத்தில் வந்த பிறகு, மேற்கொண்டு அவருடைய வளர்ச்சிக்கு வேறொருவர் பொறுப்பேற்க வேண்டியுள்ளது. அந்த உருளைக் கிழங்கானது பற்களால் மெல்லப்பட்டு, வயிற்றைச் சென்றடைகின்றது. அங்கு அது உடைக்கப்படுவதற்காக, அதன்மீது அமிலங்கள் ஊற்றப்படுகின்றன. கடைசியாக, அது பல செயல்முறைகளைத் தாண்டி பிறகு, மனித உடலின் ஓர் அங்கமாகி விடுகிறது. அதைப் போலவே ஒரு புதிய விசுவாசி உடைக்கப்பட வேண்டும். கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பணிக்குப் பொருத்தமானவராக மாறுவதற்கு, அவர் சிறியவராக்கப்பட்டு, தாழ்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இப்படித்தான் அவர் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு பயனுள்ள அங்கமாக மாறுகிறார்.

ஒருக்கால், அந்த உருளைக் கிழங்கானது செரிக்காமல், வாயிலேயோ, வயிற்றிலேயோ தங்கிவிட்டதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சற்று நேரத்தில் நீங்கள் அதை வாந்தி எடுத்துவிடுவீர்கள். எனவே சுவிசேஷகன் தான் அழைத்துக் கொண்டுவந்த புது விசுவாசியை, போதகனிடத்திலும், தீர்க்கதரிசியிடத்திலும், மேய்ப்பனிடத்திலும் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும் (எபே 4:11). இந்த ஊழியங்களில் எது மிகவும் தேவைப்படுவதாக உள்ளது? வரங்களில் முதலாவது அப்போஸ்தலர், இரண்டாவது போதகர், மூன்றாவது தீர்க்கதரிசி என பலவிதமான படிநிலைகள் இருந்த போதிலும், அவ்வரங்கள் அனைத்துமே சம அளவில் தேவைப்படுபனவாக உள்ளன (1கொ◌ா◌ി. 12:28). ஆகவே நாம் இன்னொருவரது ஊழியத்தைச் செய்ய முற்படக் கூடாது. அதற்கு பதிலாக, அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நீங்கள் இந்த மிகப்பெரிய சத்தியத்தை ஒரு தடவை கண்டு விட்டால், அதன்பிறகு, அது உங்களை எல்லாவித பொறாமையிலிருந்தும், போட்டியிலிருந்தும், இளைப்பாறுதலின்மையிலிருந்தும் முழுவதுமாக விடுதலையாக்கிவிடும்.

Gifts to Build Christ's Body

- Zac Poonen

In 1 Corinthians 12, we read about the gifts of the Spirit. The gifts are seen here in relationship to the functioning of the local church - the local Body of Christ. Many Christians think of the gifts of the Spirit without recognising that they are to be used to build a local expression of the Body of Christ in every place. Therefore they go astray. We must seek for the gifts of the Spirit because we want to serve others better (Luke 11:5-13). Many emphasize the first half of 1 Corinthians Chapter 12 (about the gifts), but not the second

Welcome articles for Mag.,
contactus@csitamilchurchpune.org
1page/250words
by 15th Nov'17

half (about the Body of Christ). Others emphasize the second half and ignore the first half. They are just like those who emphasize the second half of Chapter 11 but disobey the first half of Chapter 11 (saying that it does not apply to us today).

If you want to understand the exercise of any of the gifts of the Spirit properly, you must always see them in the context of serving others and building up a local expression of the Body of Christ in a local church. In 12:13, Paul speaks of the universal Body of Christ, the worldwide church (for he uses the word "we"). But in 12:27, he speaks about the local expression of that Body in Corinth (for he says "YOU are the body of Christ").

The gifts of the Spirit operate in the Body of Christ exactly like the different members of our body. Nobody should want to be a prominent member in the Body, like the ear or the eye. "If the whole body was just one eye, or the whole body was just eyes where would the hearing be? And if the whole body was just ears, where would the sense of smell be? (12:17). There must be a nose too. So we shouldn't desire anyone else's gift. It is God Who makes someone an eye or a tongue in Christ's Body. He may not want you to be a visible member like the tongue, but an invisible member like a heart, a liver or a kidney. But all these invisible members perform a very important function. Some parts of our human body are like the soles of our feet - hard and capable of taking a lot of rough treatment. But other parts are weaker, and are very sensitive and easily injured, like our eyes. If one speck of dust gets into the eye it disturbs us continuously. But if our feet are covered with dust, that doesn't cause us any problem. Also, some members of the body are attractive while other members are not so attractive - and so we hide them.

In the church also, there are some people who are very visible, like a preacher who is frequently in the pulpit. We could say that he is like the tongue. But most of the others in the Body never stand in a pulpit. They may be the "pray-er"s - those who pray much in private for the preacher.

They are like the heart, pumping blood so that the mouth can speak. Both members are equally important. The mouth cannot speak without the heart pumping blood to it. But the heart will die if the mouth doesn't open and eat food. The heart is dependent on the mouth and the mouth is dependent on the heart. So whatever gift of the Spirit you may have, remember that you need your brother and he needs you. That brother may be an invisible member like the heart which nobody sees or appreciates and you may be a visible brother like the eyes or the hands.

There are many gifts of the Spirit, but there is no competition between them, but only cooperation. One may be an apostle, another a prophet (12:28), one may speak in tongues, and another may have the gift of healing. All are equally needed. Nobody needs another person's gift. And nobody can say to another, "I don't need you. I can do everything on my own" (12:21).

Is your left hand ever jealous of your right hand? The right hand may be writing all the important letters and signing all the cheques. But does the left hand ever become jealous of that and think, "Oh, it is the right hand that always does the important tasks. I don't

ever get to do any important tasks." And then suppose your right hand is injured one day and bound in plaster. Will the left hand now say, "Ah, now is my chance to do those tasks."? If the left hand were to sign a cheque now, it wouldn't look like your signature and the bank won't accept it! But what does the left hand actually do? It does everything possible to restore the right hand to health quickly so that the right hand can sign that cheque. That is how the Body of Christ should function. When you see another brother more gifted than you are, remember that even if you work hard you won't be able to duplicate his ministry - because it was God Who gave him that gift. It is enough that just one member in the body (the right hand) signs all the cheques. Wherever there is jealousy or competition in the Body of Christ, it is because believers have not seen the Body of Christ.

People have sometimes asked me this question, "Brother Zac, why do you keep emphasizing only holiness and balance in the Body all the time?" I reply with this question, "Why does a kidney only keep purifying the blood stream and balancing the chemicals in it - and nothing else?" Because that is its God-given function. That is not every function in the body - but it is an important one. Once your kidneys fail to function you will die. But the kidney cannot function without the hand and the mouth. We need one another. Evangelism is something like a hand taking a potato and putting it into the mouth - bringing an unbeliever to Christ. But is that enough? No. After the unbeliever has come to Christ, someone else has to take over. The potato has to be chewed by the teeth and then go into the stomach, have acid poured on it, so that it is broken down. Finally, after many more processes, it becomes a part of the human body. In the same way, a new believer has to be broken down, made small and humbled and fitted for his task in Christ's Body. That is how he becomes an effective member of Christ's Body.

But suppose the potato just remains in the mouth or in the stomach, and doesn't get digested. Then you will just vomit it out after a while. So the evangelist has to hand over the convert to the teacher and the prophet and the shepherd (Ephesians 4:11). Which of these ministries is most needed? Even though there is a hierarchy in the gifts, the apostle, prophet and teacher being first, second and third respectively (1 Corinthians 12:28), yet all the gifts are equally needed. So we must never try to do someone else's ministry. Cooperate with them instead. Once you see this great truth, it will deliver you completely from all jealousy, competition and unrest.

BIBLE QUIZ FOR THE MONTH

வேதாகமப் பகுதி : 1சாமுவேல் 20-31 வரை

1. யோனாத்தன் தாவீதின் மீது எவ்வாறு அன்புக்கொண்டிருந்தார்?

- [ ] தம் சகோதரரைப் போல
- [ ] தம் உயிரென
- [ ] தம் அன்னையைப் போல

2. தோயேக் குருக்களைக் கொன்றபோது, யார் தப்பியோடித் தாவீதை அடைந்தார்?

- ☐ அபியத்தார்
- ☐ அபிஷாய்
- ☐ அப்னேர்

3. தாவீது குரு அகிலமெக்கிடம் வந்த போது, யார் அகிலமெக்கின் அருகில் இருந்தார்?

- ☐ அப்னேர்
- ☐ அபிஷாய்
- ☐ தோயேகு

4. சவுல் தாவீதை எவ்வாறு தேடினார்?

- ☐ ஒவ்வொரு நாளும்
- ☐ ஒவ்வொரு வாரமும்
- ☐ ஒவ்வொரு மாதமும்

5. தாவீது போரிடலாகாது என்று ஏன் பெலிஸ்தியர் படைத்தலைவர்கள் ஏன் புறக்கணித்தனர்?

- ☐ அவர்களின் போரின் தந்தரங்களை அறியாதிருந்தான்
- ☐ அவன் படைகளின் எண்ணிக்கை நிறைய இருந்தனர்
- ☐ அவன் அவர்களுக்கு எதிராக எழலாம்

6. அமலேக்கியர் எந்த பகுதியை கொள்ளையடித்து தீக்கிரைக்கினார்கள்?

- ☐ கார்மல்
- ☐ எங்கிடி
- ☐ சிக்லாக்

7. தாவீதோடு சென்ற தீயவர் மற்றும் கயவர்களிடம் ,"போரிடச் செல்வோரின் பங்கு எவ்வள்வோ ………………… போர்ப் பொருட்களைக் காத்தவரின் பங்கும் இருக்கும்."

- ☐ ஒன்றும் இருக்காது
- ☐ அதே அளவுத் தான்
- ☐ பாதிக்குப் பாதி

8. குகையில் இருந்த சவுலை தாவீது என்ன செய்தான்?

- ☐ சவுலின் மேலங்கியின் தொங்கலை அவருக்குத் தெரியாமல் அறுத்தார்
- ☐ சவுலின் வாளை உருவினான்
- ☐ சவுலின் தலையைக் கொய்தான்

9. தாவீது ஏன் சவுலைக் கொல்லவில்லை?

- ☐ யோனத்தானின் தந்தை சவுல் என்பதால்
- ☐ சவுலின் ராஜ்ஜியத்தை தன் கையில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டாம் என்பதற்காக
- ☐ ஆண்டவரால் திருப்பொழிவுச் செய்யப் பட்டவர்

10. தாவீதும் அவன் ஆட்களும் நாபாலைத் தாக்கச் சென்ற போது யார் தடுத்தார்?

- ☐ அபிகாயில்
- ☐ அபிஷாய்
- ☐ பெத்சபா

11. நாபாலுக்கு என்ன நடந்தது?

- ☐ தாவீதின் நண்பனான்
- ☐ அவன் பெரிய அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கிக் கல்லைப் போல் செயலற்றவனான்
- ☐ உப்புச் சிலைப் போலானான்

12. சவுல் கூடாரத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தப் போது, அபிஷாய் தாவீதிடம் என்ன அனுமதிக் கேட்டார்?

- ☐ சவுலின் மேலங்கியை அறுக்க
- ☐ சவுலின் ஈட்டியை எடுக்க
- ☐ அவன் ஈட்டியைக் கொண்டு ஒரேக் குத்தாய் குத்த

13. சவுலும் அவனுடைய மூன்று மகன்களும் எங்கு கொல்லப்பட்டனர்?

- ☐ கார்மல் மலையில்
- ☐ கில்போவா மலையில்
- ☐ கெராசிம் மலையில்

14. தாவீது ஏன் ஆண் பெண் எவரையும் விட்டு வைப்பதில்லை?

- ☐ அவன் கொலைவெறிக்கொண்டிருந்தான்
- ☐ தம்மைப் பற்றி மன்னரிடம் தெரிவித்து விடுவார்கள்
- ☐ அவர்கள் பழி வாங்குவார்கள்

15. சவுல் தமக்கும் தன்னுடைய மகன்களுக்கும் என்ன நடக்கபோகிறது என்று எவ்வாறு தெரிந்துக் கொண்டான்?

- ☐ தமக்கு வந்த கனவினால்
- ☐ ஆக்கிசு வழியாக
- ☐ ஏந்தோரில் குறி சொல்லும் பெண்ணிடம்